U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **G. S.**, zast. JUDr. Ing. Jiřím Špeldou, advokátem se sídlem Šafaříkova 666/9, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2017, čj. OAM-76/ZA-ZA06-ZA04-R2-2013-II, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 11. 2018, čj. 29 Az 34/2017-42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Ing. Jiřímu Špeldovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Dne 6. 3. 2013 podala matka žalobce žádost o mezinárodní ochranu jménem svým i svých nezletilých dětí (vč. žalobce). Žalobce v průběhu správního řízení dosáhl zletilosti, a proto s ním žalovaný vedl následně samostatné řízení o udělení mezinárodní ochrany. Matka žalobce a následně i sám žalobce uváděli, že jeho otec v roce 2012 zastřelil otce chlapce, který zneuctil žalobcovu sestru, a zranil také matku tohoto chlapce. Otec žalobce byl poté postřelen sousedem zabitého muže a na následky zranění při převozu do nemocnice zemřel. Dle jejich tvrzení v zemi původu neproběhlo žádné účinné vyšetřování k popisovanému případu. Zainteresované osoby měly kontakt na NKVD, a proto byly např. upravovány některé záznamy. Žalobce s matkou po incidentu odjel ze severního Kavkazu (Dagestánu) do Petrohradu, neboť se obávali krevní msty. Bydlení a zaměstnání pro matku jim pomohla sehnat nevládní organizace Memorial. Poté, co se dozvěděli, že je hledají příbuzní zabitého, jim organizace Memorial doporučila odjezd ze země.

[2] Rozhodnutím ze dne 31. 3. 2017 žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Stěžovatel namítl, že žalovaný a krajský soud se nedostatečně vypořádali se stavem věci, který byl zjištěn z pohovorů, jakož i ze zpráv o zemi původu. V návaznosti na to rovněž nesprávně posoudili otázku pronásledování stěžovatele z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině (rodině). Žalovaný podle názoru stěžovatele zlehčuje otázku krevní msty v kavkazské společnosti, kterou ruské orgány nejsou schopny potírat. Dále uvedl, že žalovaný se dostatečně nevypořádal s otázkou, že po případném návratu do země původu by stěžovateli hrozilo nebezpečí újmy na zdraví a životě.

[4] Podle stěžovatele není rozhodnutí žalovaného dostatečně odůvodněno a je vnitřně rozporné. Příkladem k tomu uvedl, že žalovaný konstatoval, že krevní msta probíhá v podstatě bez pravidel, ale následně pracuje s tím, že podmínkou krevní msty je její vyhlášení.

[5] Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu i rozhodnutí žalovaného.

[6] Žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a napadený rozsudek a uvedl, že ve svém postupu ani postupu krajského soudu nespatřuje žádné pochybení. Dále konstatoval, že stěžovateli v zemi původu krevní msta bezprostředně nehrozila. Do odjezdu ze země původu se nesetkal ani s náznaky krevní msty. Nadto ze zpráv o zemi původu vyplývá, že krevní msta je považována za vraždu a příslušné státní orgány proti tomuto zločinu vystupují.

[7] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[8] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[9] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[10] Při posuzování této věci NSS vycházel z dřívějšího rozhodnutí NSS ze dne 28. 8. 2019, čj. 6 Azs 2/2019-56, ve kterém se zabýval případem žádosti o mezinárodní ochranu matky stěžovatele a jeho nezletilého bratra, neboť jejich azylový příběh je totožný.

[11] K nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí lze poukázat na rozsudky ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS atd. Krajský soud a žalovaný postupovali v souladu s touto judikaturou. Napadený rozsudek krajský soud řádně zdůvodnil a srozumitelně vysvětlil, proč rozhodl tak, jak uvedl v jeho výroku. Řádně odůvodnil své rozhodnutí rovněž žalovaný. K stěžovatelem tvrzenému rozporu NSS uvádí, že žalovaný skutečnost, že krevní msta vůči stěžovatelově rodině se neuskutečnila ani nebyla započata, nedovozoval pouze z toho, že krevní msta nebyla vyhlášena, ale vycházel z dalších podstatných skutečností, např. že se stěžovatel s rodinou přestěhoval do Petrohradu, kde bez problémů žili, a matka stěžovatele pracovala.

pokračování

[12] Stěžovatel tvrdil, že se v zemi původu cítil pronásledován soukromými osobami z důvodu příslušnosti k určitě sociální skupině - své rodině. Podle názoru stěžovatele chce znepřátelená rodina na jeho rodině vykonat krevní mstu. NSS konstatuje, že pokud jsou původci pronásledování soukromé osoby, je třeba zkoumat, zda poskytovatelé ochrany (tj. stát či strany nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, včetně mezinárodních organizací) jsou schopni ochranu poskytnout, resp. kromě schopnosti je nutno zkoumat i ochotu poskytovatelů tuto ochranu poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62), stejně jako dostupnost a účinnost této ochrany (viz rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 25. 1. 2011, čj. 6 Azs 36/2010-274, č. 2290/2011 Sb. NSS). Z rozsudku NSS ze dne 9. 12. 2015, čj. 6 Azs 230/2014-67, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí o zamítnutí žádosti stěžovatele o mezinárodní ochranu, vyplývá, že *„obavy z vykonání krevní msty z důvodu příslušnosti k rodině nejsou bez dalšího pronásledováním dle dikce § 2 zákona o azylu. Za určitých podmínek jím však být mohou, a to zejména tehdy, pokud má příslušnost ke konkrétní rodině negativní dopad na přístup k ochraně ze strany státu nebo pokud stát není schopen či ochoten účinnou ochranu zajistit"*.

[13] Z Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 29. 11. 2016, čj. 118766/2016-LPTP, vyplývá, že trestní řád Ruské federace v čl. 105 *„Vražda"* uvádí, že vražda motivovaná krevní mstou může být potrestána odnětím svobody na dobu od osmi do dvaceti let nebo doživotním trestem. Informace OAMP *Ruská federace - Krevní msta na severním Kavkaze* zachycuje případ, kdy v roce 2013 došlo k neúspěšnému pokusu o krevní mstu a soud v roce 2014 odsoudil tři osoby za organizaci a pokus o vraždu s motivem krevní msty k odnětí svobody v délce 11 let, resp. 10 a půl roku. Ze zpráv o zemi původu stěžovatele je také patrné, že severokavkazské republiky proti krevní mstě oficiálně vystupují a zřizují komise mající za úkol usmíření znepřátelených rodin a eliminaci krevní msty. Usmiřovací komise existovaly v Dagestánu a Čečensku v každém okresu již v době Sovětského svazu, avšak po roce 1991 tradice usmiřovacích komisí výrazně oslabila nebo zmizela. Následně však bylo započato s jejich obnovou, přičemž v současné době úzce spolupracují s náboženskými autoritami, které na oficiálních událostech vystupují proti krevní mstě. Z Informace Ministerstva zahraničních věcí čj. 118766/2016-LPTP je patrné, že osoby obávající se krevní msty se mohou obracet na ruské státní orgány či hledat útočiště v jiných regionech Ruské federace.

[14] Na základě uvedeného nelze tvrdit, že by ruské státní orgány proti institutu krevní msty nijak nezasahovaly. Krevní msta jimi naopak není tolerována. Stěžovatele tedy nelze považovat za pronásledovaného ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu a citované judikatury.

[15] S ohledem na uvedené NSS konstatuje, že stěžovateli nehrozí v zemi původu ani nebezpečí ohrožení života a zdraví ve smyslu § 14a zákona o azylu. Nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu lze shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně hrozí po návratu do vlasti, nikoli tam, kde vůbec nastat nemusí či může nastat jedině v případě přidružení jiných okolností, které dosud nelze předjímat. Stěžovatel netvrdil, že by byl terčem zájmu státních orgánů, naopak před

odjezdem do ČR pobýval bez problémů v Petrohradě; ze zpráv o zemi původu vyplývá, že osobám je před krevní mstou poskytována ochrana.

[16] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[17] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[18] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[19] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením NSS ze dne 25. 1. 2019, čj. 10 Azs 1/2019-29, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za provedené úkony právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 24. října 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu